

3 2016

atm

**Nové varianty
vozidla Namer**

**Jordánské síly
v boji proti IS**

**System protivzdušné
obraný S-300V**

**Segwaye
pro armádu**

**Čínská bojová vozidla
řady ZBD-04**

**Lehké
houfnice**

Raketomet HIMARS

www.atmonline.cz

99 Kč | 3,90 €

A-29 v Afghánistánu | A330 MRTT

Připraveno k boji

Jordánské královské letectvo přijímá výzvu nepřítele

Jordánsko – země nacházející se mezi Irákem na severovýchodě, Saúdskou Arábií na východě, Izraelem na západě a Sýrií na severu – je díky své geografické poloze přímo ohroženo vzestupem tzv. Islámského státu působícího na částech území Sýrie a Iráku. To je velmi pádným důvodem pro Jordánské královské letectvo (dále pouze RJAF, tedy Royal Jordanian Air Force) investovat do personálu i techniky, což vede k jeho rychlému rozvoji. Naši zahraniční dopisovatelé Marco Dijkshoorn a Patrick Roegies měli možnost tuto proměnu pozorovat z bezprostřední blízkosti a zároveň exkluzivně hovořit s velitelem RJAF generálmajorem Mansourem S. Aljobourem o dalším vývoji jordánských vzdušných sil i jejich boji s Islámským státem.

„Budeme s nimi bojovat až do posledního náboje“

Dne 24. prosince 2014 se RJAF ocitlo na prvních stránkách řady světových deníků, když došlo během náletu na pozice islamistů

■ Velitel RJAF
generálmajor Mansour
S. Aljobour

poblíž syrského města Rakká k sestřelu letounu F-16AM Fighting Falcon kapitána Maaze al-Kassasbeha. Jeho mise byla součástí koaliční operace Inherent Resolve, jejímž cílem je zničení Daiš (což je akronym nyní často používaný v souvislosti s Islámským státem; jde o počáteční písmena „ad-Dawla al-Islámíja fi-l-Iráq wa-š-Šam“, neboli „Islámský stát v Iráku a aš-Šámu“). Po několika dnech v zajetí byl kapitán al-Kassasbeh brutálně popraven, o čemž Islámský stát samozřejmě informoval světovou veřejnost videem umístěným na internetu. Výsledkem byla dramatická změna v přístupu Jordánska ke konfliktu s Daiš. „Rozhodli jsme pomstít barbarskou popravu našeho pilota. Počínaje 4. únorem 2015 jsme po tři dny

vysílali do vzduchu dvacítku bojových letounů, které používaly vše – od běžných pum po přesně naváděnou municí. Vyhodnocení leteckých úderů prokázalo, že jsme zasáhli každý plánovaný cíl,“ konstatuje generál Aljobour.

„Naším největším úspěchem ale byla vysoká morálka pilotů. Když byl náš pilot zajat, navštívil jsem leteckou základnu Azraq a jeho spolubojovníci doslova žadonili, aby mohli útočit na Daiš – byli připraveni vzlétnout kdykoli. Ani jediného pilota, bez ohledu

na jeho předchozí zkušenosti nebo hodnost, neodradila tato událost od jeho práce. Každý den na mě tlačili, abych jim povolil start. Naše hlavní úsilí se nyní soustřeďuje na Irák a Sýrii. Jsme pevně přesvědčeni, že největší nebezpečí se nachází právě tam – jak pro nás, tak pro mezinárodní společenství. Na Daiš nezapomeneme, dokud nebude poražen. Zaměříme se na něj tak dlouho, jak jen bude potřeba; budeme s nimi bojovat do poslední kapky paliva a posledního náboje.“

■ Malý, ale tvrdý bojovník – tak by se dal asi nejlépe popsat turboproturbový AT-802 Air Tractor, provozovaný 25. perutí RJAF a schopný nést širokou škálu řízené i neřízené výbroje.

Titulní foto: V současnosti je provozována přibližně desítka z původně 16 dodaných letounů C-101CC Aviojet. Některé byly ztraceny při nehodách, jiné slouží jakožto zdroj náhradních dílů. Počínaje rokem 2017 by měly být nahrazeny modernějšími Pilatusy PC-9M.

Až dosud RJAF nalétalo proti Daiš více než 1100 hodin a v současnosti v průměru provádí dva bojové vzlety denně. V případě Jordánska se navíc jedná o jedinou arabskou zemi, které irácká vláda povolila operovat nad územím svého státu. Útoky na Daiš v Iráku jsou koordinovány pomocí rozkazů ATO (Air Tasking Order) vydávaných spojeneckým střediskem COAC (Combined Air and Space Operations Center) umístěným na letecké základně Al Udeid v Kataru. Zde se také nalézá jeden styčný důstojník RJAF, jenž předává informace mezi CAOC a operačním velitelstvím v Jordánsku. Stroje RJAF ale působí hlavně nad Sýrií, konkrétně v okolí měst Rakká (což je de facto hlavní bašta Islámského státu) a Derezor ve střední, respektive východní části země. Z pohledu velitele RJAF se jedná „o jednu z leteckých kampaní, v níž jsou účastníci nejvíce omezovali pravidly“. Generál Aljobour dále dodává: „Vzhledem k velkým vzdálenostem mezi letišti a cíli a kvůli restrikcím k omezení možnosti vzniku kolaterálních škod strávíme ve vzduchu mnoho času předtím, než vypustíme munici.“

Bojové letouny

V současnosti RJAF provozuje celkem 43 kusů F-16AM/BM, přičemž dodatečných 15 strojů stejného typu by mělo být pořízeno z přebytků nizozemského letectva. Před předáním Jordánsku všechny z nich projdou modernizací na úroveň MLU (Mid-Life Update) OFP (Operational Flight Program) 6.5, což zahrnuje nahrání nejvyšší dostupné verze softwaru do palubní avioniky. Původním zámyslem byl upgrade na MLU OFP 5.0, ale programové vybavení se ukázalo jako nekompatibilní s hardwarem instalovaným v nizozemských letounech. Přestože prodej MLU OFP 6.5 musí schválit americký Kongres, mělo by se jednat o formalitu a dodávky „ef šestnáctek“ do Jordánska se plánují na konec roku 2016 a počátek roku následujícího. Po zařazení „nových“ strojů do výzbroje se předpokládá, že část starších F-16 (zejména těch získaných od roku 2003 v rámci programu Peace Falcon II z arzenálu americké Národní gardy) bude nabídnuta k odprodeji do zahraničí. Nejzávažnější zájem o ně prozatím projevil Pákistán a některé další státy (mezi nimi zřejmě Bulharsko, které před nedávnem vyřadilo z provozu poslední stroje MiG-21 a urgentně hledá náhradu za dosluhující supersoniky MiG-29). Postupně by na standard MLU OFP 6.5 měly přejít všechny jordánské F-16AM/BM. Kromě toho generál Aljobour oznámil, že „RJAF podepsalo předběžnou dohodu na nákup řízených leteckých pum řady JDAM (Joint Direct Attack Munition) a také již pořídilo 15 střeleckých kontejnerů Lockheed Martin Sniper ATP, jež výrazně rozšíří možnosti

Organizační struktura RJAF k prosinci 2015

Jednotka	Technika
Základna OJAM King Abdullah – Amman-Marka	
3. letka	M28 (2), C-130H (4), C-130E (6), C-295 (2 + 2 objednané)
7. letka	AS332M-1 (10)
8. letka	UH-1H (~4), S-70A/UH-60A (16)
14. letka	EC635T1 (~8)
15. letka	Ce208B-ISR (6, předpokládá se přesun na KA2)
25. letka (část)	AT-802 (2, předpokládá se přesun na KA2)
EMS	AW139 (2)
Královská letka	AW139 (1), UH-60L & S-70A-11 (~5)
Křídlo civilní bezpečnosti	EC635T2i (4)
Základna OJKA King Abdullah II (KA2)	
10. letka	AH-1F (~18)
12. letka	AH-1F (~18)
Křídlo ISR prince Husajna	
9. letka	Falco (4), Camcopter S-100 (10)
25. letka (část)	AT-802 (4 + 4 objednané)
Královská letecká brigáda prince Abdalláha II. bin Hášima (v podřízenosti SOCOM pozemních sil)	
28. letka	MD530F (8)
30. letka	UH-60L (8)
31. letka	An-32B (1, nadpočetný, čeká na odprodej)
32. letka	AC-235 (2), AC-295 (2 objednané)
Základna OJMF King Hussein Air College – Mafrqa	
4. letka	T-67M-260 (16)
5. letka	R44 (8)
11. letka	C101CC (~10), PC-9M (9 objednaných)
Škola pro instruktory létání	AS350B3 (6), T-67M-260 (8)
Základna OJMS Shaheed Muwaffaq Al-Salti AB – al-Azraq	
1. letka	F-16AM/BM (~15)
2. letka	F-16BM (~15, přeškolená jednotka)
6. letka	F-16AM/BM (~15)
Základna OJHF Prince Hassan AB – H5	
17. letka	Hawk Mk.63 (13)
Základna OJHR Rweished AB – H4	
Odřad 10/12. letky	AH-1S Cobra (~6)
Odřad 15. letky	Ce208B-ISR (~1)
Základna OJKF King Feisal bin Abdul Aziz AB – Al Jafr	
Záložní základna, nyní bez provozované techniky; původně zde byla umístěna letka letounů F-16, která se však přesunula na základnu al-Azraq kvůli své účasti na bombardování pozic tzv. Islámského státu.	

letounů F-16 při útocích na pozemní cíle“. Jordánsko podpořilo také současnou arabskou intervenci v Jemenu (viz ATM 6 a 10/2015), když pro ni vyčlenilo čtyři „ef šestnáctky“. „Přesto pro nás zůstává hlavním nepřítelem Daiš v Sýrii a Iráku,“ lakonicky hodnotí velitel RJAF.

Kromě „nadzvuku“ rozvíjí RJAF své schopnosti také v oblasti poněkud méně výkonných bojových letounů. Kvůli ochra-

ně svých hranic a působení proti teroristům z Daiš získalo Jordánsko v roce 2013 bezplatným převodem ze Spojených arabských emirátů šest turbovrtulových strojů AT-802 Air Tractor, k nimž by v letošním roce měla přibýt ještě další čtveřice (tentokrát se však má jednat o letouny objednané v září 2014 pro Jemen, ale nakonec vzhledem ke složité vnitropolitické situaci nikdy nedodané). „Prv-

■ Primárními nadzvukovými bojovými letouny jsou F-16AM a F-16BM, které se nalézají ve výzbroji 1., 2. a 6. letky RJAF.

■ Příslušníci 30. letky v podřízenosti SOCOM provozují osm víceúčelových UH-60L Black Hawk. Sedm z nich je opatřeno atraktivní pouštní kamufláží, zatímco poslední slouží v tmavozeleném zbarvení předurčeném k nočním misím.

ních šest Air Tractorů je ve verzi Block 1, ale předpokládáme jejich modernizaci na Block 3, čímž se dostanou na úroveň letounů IOMAX Archangel (viz ATM 9/2014 – pozn. překladatele). Zbývající čtyři Air Tractory jsou stále ještě v USA, očekáváme, že dorazí do června 2016. Ty čeká vylepšení na standard Block 3,“ popisuje situaci generál Aljoubour.

Šestice strojů AT-802 ve výzbroji RJAF může jak útočit na pozemní cíle, tak působit jakožto průzkumná platforma. I když jsou vybaveny senzorickou hlavicí FLIR BRITE Star II, přesto se předpokládá její náhrada výkonnějším systémem L3 Wescam MX15Di, který jim umožní využít plné spektrum laserem naváděné munice – např. střely AGM-114 Hellfire nebo pumy GBU-58 Paveway II a GBU-12 Paveway II. Operátorem těchto „protipovstaleckých“ letounů je 25. peruť RJAF bázející na základně Krále Abdalláha II. (zkráceně „KA2“) Amman-Marka. Pokud ale v budoucnu dojde k navýšení kapacity KA2, všechny AT-802 přelétnou tam.

Stroje pro speciální síly a bezpilotní letouny

Ačkoli Královská letecká brigáda prince Abdalláha II. bin Hášima umístěná na letecké základně KA2 je oficiálně součástí jordánských pozemních sil, má velmi úzké vazby na RJAF. Její stroje jsou servisovány bývalými příslušníky RJAF a piloti procházejí školením na letecké akademii RJAF King Hussein Air College. Lehké útočné stroje MD 530F Little Bird, střední víceúčelové UH-60L Black Hawk a „gunshipy“ Airbus AC-235 provozují celkem tři letky SOCOM (Special Operations Command – Velitelství speciálních sil), které na základně KA2 mají k dispozici samostatný komplex přílehlý ke kontrolní věži letiště. Minimálně jeden AC-235 je v současné době nasazen v Saúdské Arábii, odkud podniká bojové akce nad Jemen. Generál Aljoubour hovoří o AC-235 jako o velkém úspěchu: „Z našeho pohledu je to velice úspěšný projekt a dopo-

ručujeme jiným zemím, aby se k němu připojily.“ Posilu pro RJAF představuje také akvizice dvou Airbusů C-295, u nichž se počítá s přeměnou z transportní konfigurace na letoun palebné podpory, čili AC-295.

RJAF má ve svém inventáři také desítku bezpilotních prostředků Schiebel Camcopter S-100 (z celkem 12 dodaných; dva již byly zničeny) a čtyři Finmeccanica Falco. Kromě toho v rámci bilaterální spolupráce s italskými vzdušnými silami prochází nyní zkouškami i nejnovější ozbrojená modifikace Falco EVO. Pokud její testování dopadne kladně, chce RJAF nakoupit prozatím neupřesněné množství těchto platform.

V současném konfliktu s Daiš získává RJAF zpravodajské informace o výsledcích náletů výhradně z letounů kategorie ISR (Intelligence, Surveillance, Reconnaissance – zpravodajství, sledování a průzkum) koaličních partnerů. „Jordánsko chce navýšit své schopnosti v oblasti ISR, ale pouze v případě, že se bude jednat o stroje schopné jak propátrávat bojiště, tak likvidovat zjištěné cíle. Každý bezpilotní letoun, který splňuje tato kritéria, nás zajímá. Dokonce jsme Spojené státy požádali o možnost nákupu systému MQ-1 Predator, jenže si nemyslím, že by Američané uvolnili tuto technologii pro export. Nabídlí nám místo toho Predator XP, což je downgradovaná verze bez možnosti nést zbraně – pro nás je to neakceptovatelné, jelikož chceme víceúčelovou platformu.“

■ Bitevní vrtulníky AH-1 Cobra z 10. a 12. perutě RJAF hrají nezastupitelnou úlohu při ochraně státních hranic.

Nedávno se Jordánsko obrátilo i na Čínu, kde pořídilo několik strojů CH-4B (Cai Hong, česky „Duha“) z produkce CASC (China Aerospace Science and Technology Corporation). Velkou výhodou tohoto typu je integrovaná satelitní anténa umožňující spojení s řídicí stanicí na vzdálenost tisíců kilometrů. V srpnu 2015 navíc některá izraelská média přinesla zprávu, že židovský stát prodá Jordánsku tucet moderních bezpilotních letounů Heron TP a Skylark. Zda se tyto informace zakládají na pravdě, ovšem není prozatím jasné.

Síly rychlé reakce

Hlavním úkolem vrtulníkového křídla umístěného na základně Amman-Marka je taktický transport a přeprava VIP. V blízké budoucnosti by ale měla nastat zásadní změna, neboť zde dojde ke zřízení sil rychlé reakce. Proto se předpokládá nákup až 24 Black Hawků, přičemž prvních 16 už bylo objednáno a některé dokonce již byly dodány. Generál Aljoubour k tomu poznamenává: „S Black Hawků máme pozitivní zkušenosti. Používáme je k hlídkování na státních hranicích a navíc naše speciální jednotky zahájily proces formování sil rychlé reakce.“ Nové Black Hawků zřejmě obdrží obdobný elektrooptický senzor, jaký je namontovaný na strojích UH-60L již provozovaných v režii SOCOM. Postupně by měly nahradit pár zbývajících zastaralých vrtulníků UH-1H a poměrně překvapivě také Airbus Helicopters H135M (dříve známé jako Eurocopter EC635), nacházejících se v sestavě 8. a 14. letky RJAF. S výkony H135M totiž v jordánském letectvu nepanuje velká spokojenost, a proto se očekává jejich vyřazení, a pokud se najde seriózní zájemce, i následný odprodej.

Bitevní vrtulníky

Jordánsko v minulosti získalo značné množství bojových vrtulníků řady AH-1 Cobra. Úvodní dodávkou se stalo čtyřicet AH-1S modernizovaných na úroveň Stage 3, vyrobených v roce 1982 původně pro US Army. Později došlo k jejich přeznačení na AH-1F a od roku 1985 začal jejich transfer k RJAF. Další posilou se stalo 18 Cober (ve dvou de-

vítikusových sériích), dodaných na přelomu nového milénia z USA v rámci programu vojenskej spolupráce, a 16 izraelských AH-1E/F, v roce 2014 bezplatně předaných židovským státem svému východnímu sousedovi jakožto pomoc v boji s islamisty.

„Nyní provozujeme 36 Cober a máme kontrakt s americkou firmou Science and Engineering Service Inc. z Huntsvillu v Alabamě na jejich modernizaci. Všechny AH-1 dostanou digitální přístrojové vybavení (tzv. skleněný kokpit) a získají možnost vystřelovat rakety typu Hellfire nebo jinou soudobou přesně naváděnou municí. Ze šesti strojů Cobra, které ve Spojených státech podstupují omlazovací kúru, se domů vrátí první dvojice na přelomu letošního června a července,“ upřesňuje velitel RJAF. Dosud totiž Cobry mohly likvidovat své cíle pouze střelami BGM-71A TOW či

■ V arzenálu RJAF se nyní nachází také třináct lehkých proudových strojů BAE Hawk Mk.63 pořízených ve Spojených arabských emirátech.

Intelligence, Surveillance, Reconnaissance), spolupracující s dalšími vyčleněnými typy, mezi něž se řadí stroje AT-802, vrtulníky AH-1 Cobra, letouny palebné podpory AC-235 a bezpilotní

schopnost C3I, takže náš situační přehled je značný,“ říká generál Aljoubour.

Dopravní letouny

Čelní představitelé RJAF uvažují o možnosti nakoupení nadpočetných strojů C-130J Super Hercules britského RAF jakožto o poměrně snadné a levné příležitosti ke zvýšení způsobilosti jordánského transportního letectva. Celý proces by mohl být zahájen ještě letos v březnu, ale nedávno zveřejněný dokument National Security Strategy and Strategic Defence and Security Review (viz ATM 1/2016) zřejmě dělá těmto plánům čáru přes rozpočet – počítá se v něm totiž s dalším prodloužením provozu britských Herculesů C4 (C-130J-30) a C5 (C-130J). Alternativou tak může být modernizace stávajících C-130H a C-130E, popřípadě akvizice zbrusu nových Super Herculesů přímo z výrobního závodu. V roli strategických transportních letounů RJAF nyní provozuje dva Iljušiny Il-76MF, z nichž každý unese až 60 tun nákladu.

Školení a výcvik pilotů

K 1. prosinci 2015 došlo ke změně statutu letecké akademie King Hussein Air College (KHAC), jež se transformovala na školu univerzitního typu. Akademii, která se nachází ve městě Mafraq, to od nynějška umožní poskytovat akreditované vzdělání v oborech

■ Letecká akademie King Hussein Air College v Mafraqu používá při školení svých studentů cvičné letouny Slingsby T-67M-260 Firefly. Bílé zbarvené patří 4. letce a slouží k základnímu výcviku, žluté stroje (stále nesoucí britskou civilní registraci) provozuje škola instruktorů létání.

70mm neřízenými raketami Hydra 70 a tříhlavňovým automatickým kanonem M197 ráže 20 mm.

Velení a řízení

Jordánsko je dobře známo svým, na poměry Blízkého východu velmi kvalitním systémem ochrany státní hranice. Jeho páteř tvoří šestice letounů Cessna C208B-ISR Grand Caravan C3ISR (Command, Control, Communications,

Schiebel S-100. Navíc je díky možnosti přenosu dat prostřednictvím Linku 16 možná komunikace i se supersoniky F-16 AM/BM a protiletadlovými bateriemi systému MIM-23 Hawk.

Stálý odřad jedné Cessny C208B-ISR a šestice AH-1F se nalézají na letecké základně Rweished AB (H4), která je nejbližší iráckým hranicím. „Dříve jsme z pohledu velení a řízení dosahovali maximálně na C2, jenže to se změnilo a dnes máme plně rozvinutou

NextGen Surveillance Solutions

Pátá generace unikátního pasivního systému -

jako řízení letového provozu, letecká navigace nebo meteorologie. Součástí školy jsou tři výcvikové perutě a škola pro instruktory létání.

Na otázku, co čeká RJAF v příští dekádě, odpovídá jeho velitel: „Alfou a omegou jsou lidské zdroje; naši příslušníci musí být připraveni na vše. První věcí, kterou jsem začal měnit po svém uvedení do funkce, byl výcvik. Měli bychom obdržet devět školních Pilatusů PC-9M. Kontrakt se švýcarským výrobcem již byl podepsán, a pokud vše půjde podle plánu, Pilatusy brzy nahradí letité proudové letouny C-101CC Aviojet, sloužící již od roku 1987 pro pokračovací výcvik.“

Základní pilotní návyky získávají jordánské letci na šestnácti strojích Slingsby T-67M-260 Firefly, které RJAF nakoupilo v roce 2002. Ty byly následně doplněny o další osmičku původně provozovanou britskou Defence Elementary Flying Training School (DEFTS) vychovávající budoucí piloty RAF. Jedná se ale pouze o dočasné řešení. „Jsme uprostřed procesu pořízení nových letounů pro základní pilotní výcvik,“ konstatuje generál Aljoubour. Jedním z možných kandidátů je typ G 109TP od německého výrobce Grob Aircraft. Každopádně je však příliš brzy na jakákoli rozhodnutí, neboť šanci dostanou i další firmy.

Generál doplňuje: „U vrtulníků jsme vyřadili už poměrně zastaralé H500D a H500E od společnosti Hughes (nyní označované jako série MD500 od MD Helicopters – pozn. překladatele) a místo nich zavedli stroje Robinson R44 Raven II.“ Osm kusů je v péči personálu 5. perutě RJAF, která dosáhla plných operačních schopností v dubnu 2015. Do té doby tato jednotka zabezpečovala provoz Hughesů i šestice strojů Airbus Helicopters AS350B3. Poslední zmiňovaný typ byl přeřazen ke škole pro instruktory létání, Hughesy čekají na svůj další osud v hangáru na letišti Mafrag.

Co se týče výcviku pilotů proudových bojových letounů, až do roku 2014 se k tomuto účelu používaly stroje F-5 Tiger II. Po konci jejich služby v RJAF se pro ně našel kupec, konkrétně americká firma Tactical Air Support Inc. (známá též jako TacAir) z Rena v Nevadě. Místo Tigerů mezitím zaujalo třináct BAE Hawk Mk.63 pořízených ve Spojených arab-

■ S osmičkou lehkých helikoptér Robinson R44 Raven II, jež v roli školních strojů nahradily Hughesy H500D a H500E, létají příslušníci 5. letky RJAF.

ských emirátech. RJAF uvažuje o budoucím navýšení jejich počtu a taktéž o upgradu jejich avioniky kvůli jednoduššímu přechodu pilotů na bojové F-16AM/BM.

Stále je co zlepšovat

„Některé dovednosti nezískáte jinak než účastí na takovémto cvičení. Proto, když jsme byli pozváni, jsme ani chvíli neváhali,“ hodnotí generál Aljoubour účast RJAF na cvičení Red Flag 15-4 ve Spojených státech, do něž se zapojilo celkem pět letounů (čtyřmi F-16AM a jednou „spárkou“ F-16BM). Zajímavý je jistě fakt, že během přeletu z Blízkého východu na leteckou základnu Nellis AFB jordánské stroje dočerpaly palivo od Izraelců, kteří mířili na stejnou akci se svými „ef patnáctkami“.

„Naši piloti si po návratu velmi pochvalovali zkušenosti, které nabyli na cvičení Red Flag. Získané dovednosti jim jistě velmi dobře poslouží v budoucnosti. Velkou výhodou byla také skutečnost, že scénáře Red Flagu se dosti podobaly skutečné hrozbě, s níž se v současné době Jordánsko potýká. Doufáme, že si naši participaci na cvičení v Nevadě letos zopakujeme – a pokud ne letos, tak příští rok určitě,“ nadšeně poznamenává generál Aljoubour. Mimo to má RJAF nastaveno několik programů

se svými nejbližšími spojenci (např. USA, Velkou Británií, Tureckem a Pákistánem), v jejichž rámci dochází k bilaterální výměně pilotů.

Co konstatovat závěrem? RJAF je relativně malé, avšak velmi efektivní letectvo, zakládající si na své flexibilitě a houževnatosti. Vysoký stupeň vycvičenosti leteckého personálu vytváří dobrý základ pro kvalitní vzdušné síly. Přes snahu islamistů z Daiš o podkopání morálky Jordánců veřejnou popravou jejich pilota se stal přesný opak – pouze došlo ke zvýšení motivace zabít nelitostného nepřítel. Díky své zeměpisné poloze Jordánsko je a bude v „první linii“ boje s islámskými radikály. Za podpory spřátelených arabských i nearabských zemí v regionu se z něj stal důležitý a spolehlivý koaliční partner, s unikátními schopnostmi potřebnými ke zničení teroristické organizace Daiš.

Autoři by rádi poděkovali tiskovému odboru RJAF a všem příslušníkům jordánských vzdušných sil za otevřenost. Zvláštní poděkování patří generálmajoru Mansourovi S. Aljoubourovi za jeho vřelé přijetí, upřímnost a pohostinnost, jichž se jim během návštěvy dostalo.

Marco DIJKSHOORN
a **Patrick ROEGIES** ■

Foto: autoři

■ I když RJAF vyřadilo většinu strojů F-5E/F, ponechá si dva kusy pro účely ukázek, přehlídek a leteckých show. Ostatní mají být odprodány americké soukromé firmě TacAir.